

הַאֲרֹנָק שֶׁל הָרֵב

סֻדּוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל הָרֵב מְרַדְּכִי אֱלֹהֵינוּ זַ"ל

גָּדוֹל בַּתּוֹרָה וְאוֹהֵב הַנֶּשֶׁם

הָרַב מְרַדְכֵי אֱלִיהוּ זצ"ל הָיָה
הָרַב הָרִאשִׁי לְיִשְׂרָאֵל.

כָּלֶם יָדְעוּ שֶׁהוּא תַלְמִיד חָכָם עָצוּם.

אָךְ יוֹתֵר מִכֹּל, הָרַב אָהֵב אֶת הַנֶּשֶׁם
וְתַמִּיד הִרְגִּישׁ שֶׁהַנֶּשֶׁם אֶתּוֹ מִמָּשׁ.

אַרְבָּעִים שָׁנוֹת מִשְׁפָּט צֶדֶק

בְּמִשְׁךָ יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה, הָרַב
שִׁמְשׁ כְּדִיּוֹן בְּבֵית הַדִּין.

תִּפְקִידוֹ הָיָה לְשִׁפְטִי בֵּין אָנָשִׁים,

זֶהוּ תִּפְקִיד קָשָׁה וְאַחֲרִיּוֹת גְּדוֹלָה
הִלָּכָה בְּצֶדֶק.

המסר

מַקָּרָה סָבוּךְ בְּבֵית הַדִּין

יום אחד, הגיע הרב לבית הדין. לפניו עמדו אנשים למשפט מסבך.
הרב היה צריך להקשיב היטב כדי לדעת מי דובר אמת.

שפּה שְׁהָרַב לֹא הֵבִין!

לְפַתֵּעַ, צָצָה בְּעֵינָהּ. הַדִּינִים
הָאַחֲרִים וְהָאֲנָשִׁים הַתְּחִילוּ
לְדַבֵּר בְּאִידיש!

הָרַב אֵלִיָּהוּ לֹא יָדַע אִידיש כָּלֵל,
וְלֹא הֵבִין אֶף מְלָה.

אִיךָ יוֹכֵל לְשַׁפֵּט אֶת הָאֻמָּת?

מָה עוֹשִׂים בְּשָׁעַת קִשְׁי?

הָרַב הָיָה יָכוֹל לִכְעוֹס, אוּ לְבַקֵּשׁ
שִׁיתְּרָגְמוּ לוֹ אֶת הַכֹּל.
אַבֵּל בְּמָקוֹם לְסִמָּךְ עַל כּוֹחוֹ שֶׁל אָדָם...

הָרַב עָשָׂה מִנְשָׁהוּ
אַחֵר לְגַמְרִי!

אֱלֹהֵינוּ ה'
הַתְּעִזָּנוּ

אֱלֹהֵינוּ ה' הַתְּעִזָּנוּ

פְּנִיָּה יְשִׁירָה לְבוֹרָא עוֹלָם

הָרַב עָמַד בְּמָקוֹם וְהִתְפַּלֵּל מֵעֶמֶק לְבוֹ לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:
אָנָּה הַשֵּׁם, תְּעִזּוּר לִי! שְׁלַח לִי אוֹר לְדַעַת אֶת הָאֻמָּת!
הָרַב יָדַע שֶׁרַק הַשֵּׁם יָכוֹל בְּאֻמָּת לַעֲזֹר.

סִיעָתָא דְשַׁמְיָא (עֲזָרָה מִהַשָּׁמַיִם)

וִירָאוּ זֶה פָּלָא! בְּזָכוֹת תְּפִלָּתוֹ הִטְהוֹרָה, הַשֵּׁם גָּמוֹם
פָּקַח אֶת עֵינָיו. אַף עַל פִּי שְׁלֹא הֵבִין אֶת הַשְּׁפָה,
הָרַב שָׁאֵל אֶת הַשְּׁאֵלוֹת הַנְּכוֹנוֹת, הִצְלִיחַ לְכוֹן
הַכִּי מְדוּיָק לְאַמֶּת, וּפָסַק מִשְׁפָּט צָדֵק!

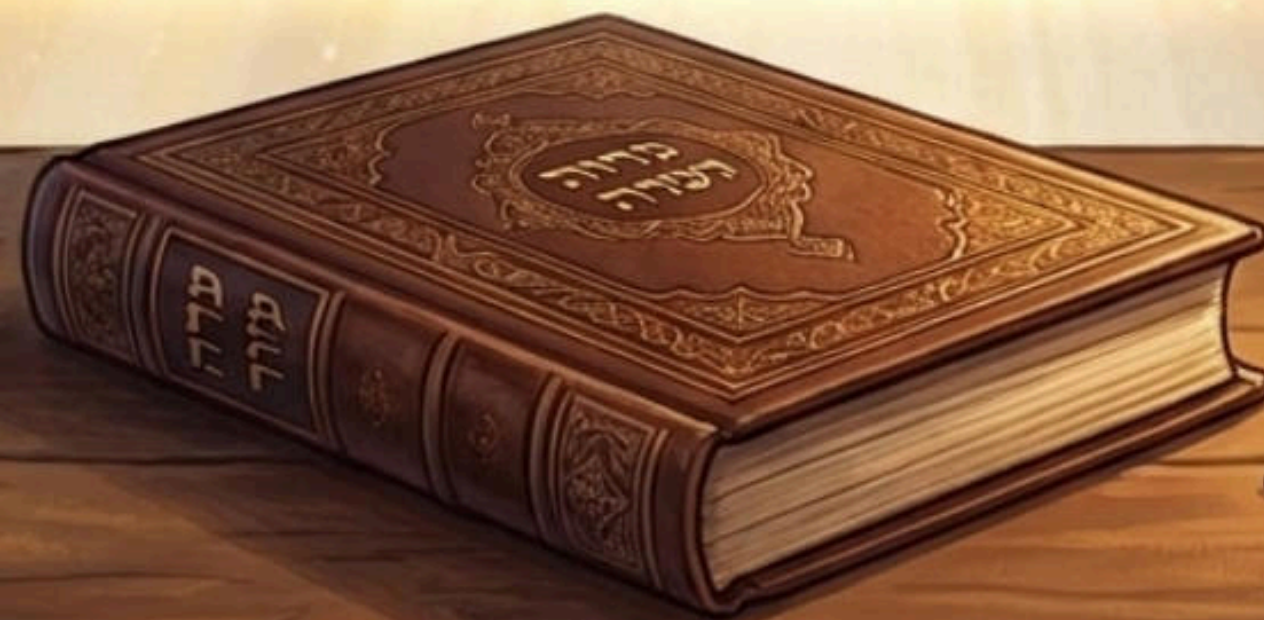

חַיִּים שְׁלֵמִים שֶׁל תְּפִלָּה

זֶה לֹא קָרָה רַק פַּעַם אַחַת. כָּל חַיּוֹ, וּבִמְשָׁךְ אַרְבָּעִים שָׁנוֹת מִשְׁפָּט, הָרַב מְרַדְּכִי אֱלִיָּהוּ
תָּמִיד, תָּמִיד הִתְפַּלֵּל. הוּא אֵף פַּעַם לֹא סָמַךְ רַק עַל הַחֲכָמָה שֶׁל עֲצָמוֹ.

סוד שנגלה רק לאחר פטירתו

כאשר הרב הצדיק נפטר ועלה לשמים הטהורים,
תלמידיו ומקורביו סדרו את חפציו האישיים בכבוד.
ואז... הם מצאו דבר מיוחד ביותר שהוא הסתיר מכלם.

מָה מַצְאוּ בְּאַרְנָק?

בְּתוֹךְ הָאַרְנָק הָאִישִׁי שֶׁל הָרֵב,
נִשְׁהִיָּה אֹתוֹ בְּכָל מָקוֹם,
הֵם לֹא מַצְאוּ אוֹצָר שֶׁל כֶּסֶף
וְזָהָב.

הֵם מַצְאוּ פֶתֶק קֹטָן וְיֶנֶשׁ... זֶה
זֶה הֵיִתָּה תְּפִלָּה יּוֹמִית קְבוּעָה!

תפלת הרב: "רעדה אחזתני"

וכך נכתב בתפלה המרגשת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׁלֹא עַל
דַּעְתִּי עֲמַדְתִּי לְשִׁירָת עִם קִדְשְׁךָ, לָדוֹן וּלְהוֹרוֹת.
אַךְ רַעְדָה אַחֲזַתְנִי, יִרְאָה וְרַעַד יָבוֹא בִּי,
עַל הַסַּכָּנָה הַנּוֹרָאָה הָעוֹמְדָת עָלַי...

"אַבֵּל בְּטַחֲתִי בְּרוֹב חֶסֶדְךָ"
הרב ממשיך ומתחנן לשם
שמים שישמ"ר עליו מטעיות:

"על כן זחלתי ואירא... אָנָּה אֶפְנָה
לְעֶזְרָה?... אַבֵּל בְּטַחֲתִי בְּרוֹב חֶסֶדְךָ, וּמִי
וּמִפִּיל תְּחִינָתִי לְפָנֶיךָ...
"שְׁתַּצִּילֵנוּ מִכָּל שְׂגִיאוֹת וְטָעִיּוֹת."
איזו עֲנוּהַ עֲצוּמָה לְרַב כָּל כָּךְ גָּדוֹל!

"כִּמּוֹ רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בְּפֶרְקֵי אָבוֹת"

מַעֲשֵׂה מוֹפְלָא זֶה מְזָכִיר לָנוּ אֶת דְּבַרֵּי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל, בֶּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי, בְּמִשְׁנֵיּוֹת אָבוֹת.
דִּיין צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא אֵף פַּעַם אֵינוֹ שׁוֹפֵט לְבַד – הַנֶּשֶׁם תָּמִיד נִמְצָא אֹתוֹ
בַּמִּשְׁפָּט, וְלָכֵן חָבָה לְבַקֵּשׁ עֲזָרָה מֵהַשָּׁמַיִם.

הַלַּקַח שֶׁלָנוּ – תְּמִיד לְסִמּוֹן עַל הַשֵּׁם!

יְלָדִים יְקָרִים, גַּם כְּשֶׁאֲנַחְנוּ חֲכָמִים וְטוֹבִים, אֲנַחְנוּ תְּמִיד צְרִיכִים אֶת עֶזְרַת הַשֵּׁם!
לִפְנֵי מִבְּחֹן, לִפְנֵי מְשִׁימָה קָשָׁה, אוֹ סֵתֶם בִּירְגִיל – תְּמִיד נוֹכַל לִפְנוֹת לַשֵּׁם,
לְהִתְפַּלֵּל בְּלֵב, וְהוּא יֹאִיר אֶת דְּרָכֵנוּ בְּצֶאֱהָבָה.

